

כתב העולם הזה, רן כיסלו, מתאר אח פרשת

חזרה

למקום

הפגשע

המחפשים עי"נים
שוטרי כפר-סבא, פתח תקווה וירושלים נחים בחצר תחנת המשטרה, בתום היום השלישי של החיפושים אחרי אסתר בן-שיטרי. יש ביניהם כאלה שהשתתפו בכל הפעולות, מלבד הפסקות קצרות.

אמרתי: למה לכסות אותה? כך יהיה יותר קל למצוא אותה. אבל הערבי טען שאני מוכרח להגיד כך, כי אחרת יקרה לי משהו.

לשפת-הים, יותר קרוב לכביש. כמה מטרים ממנה יש עץ, עץ גדול. היא מתה. היא חנוקה. היא שוכבת עם

עודי בסיפורו: "היא נמצאת בין החולות, מונחת על הגבעה הקטנה. המקום נמצא בין הכביש

אני ראיתי אותה! רק היום ב- בוקר ראיתי אותה, כמו שאני רואר עכשיו איתך", אמר גבר בריא ומשופם. הגעתי לבית משפחת אלימלך בכפר-סבא, ממנו יצאה ביום השני אחרי-הצהריים הילדה אסתר ולא חזרה שוב. מטרת בואי: חקירה עתונתית שיגרתית.

הפרטים שסיפרו בני-המשפחה היו כבר פחות או יותר ידועים. אסתר בן-שיטרי, בת 5, באה עם אחיה דויד (7) לביקור אצל הסבתא, בכפר-סבא, לפני כ-15 יום. תקופה קצרה לפני-כן, היתה הסבתא או רחת אצל חתנה מאיר בן-שיטרי, עולה חדש, הגר בקריית-יובל בירושלים. בתום ביקורה לקחה הסבתא את ילדיו עימה לביתה. את הילדה ראו בפעם האחרונה בשעה שתיים אחרי-הצהריים. התחילו לחפש אותה בבתי השכנים בשעה ארבע. כשהסבתא חזרה מהעבודה, בשעה שש, הודגמה במיקרה נידת-משטרה לשכונה, ואז נמסרה הודעה על הילדה שאבדה. בחקירתי חל מיפנה פתאומי, כשיעקב עויד, דודה של אסתר, העיר לפתע: "אילו המשטרה היתה מחפשת באותו מרץ ובאותם הכוחות בשפת-הים, כמו שהיא מחפשת בסביבות כפר-סבא, היו מוצאים אותה מ' זמן."

מה כחנתך? התעניינתי. כחנתי שהיא נמצאת שם. אני ראיתי אותה היום."

***
מטפחת לבנה על צווארה

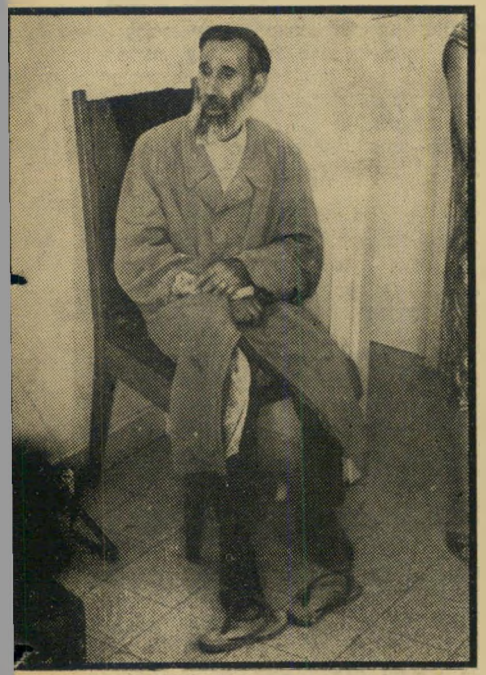
את ההסבר המדוייק יותר קיבלתי לאחר דקות ספורות. השיחה התנהלה במרפסת של דירת-המשפחה, ועויד רמו לי שלא נוח לו לדבר בנוכחות אבי הילדה. ירדנו לחצר, ושם המשיך יעקוב

העולם הזה רגע לפני שהוא פתח בסיפורו הסנאציוני. למחרת מצא עויד את הילדה במקום ובמצב כפי שתואר בדייקנות בסיפורו. לאחר מכן נעצר יעקוב עויד כחשוד ברצח הילדה.

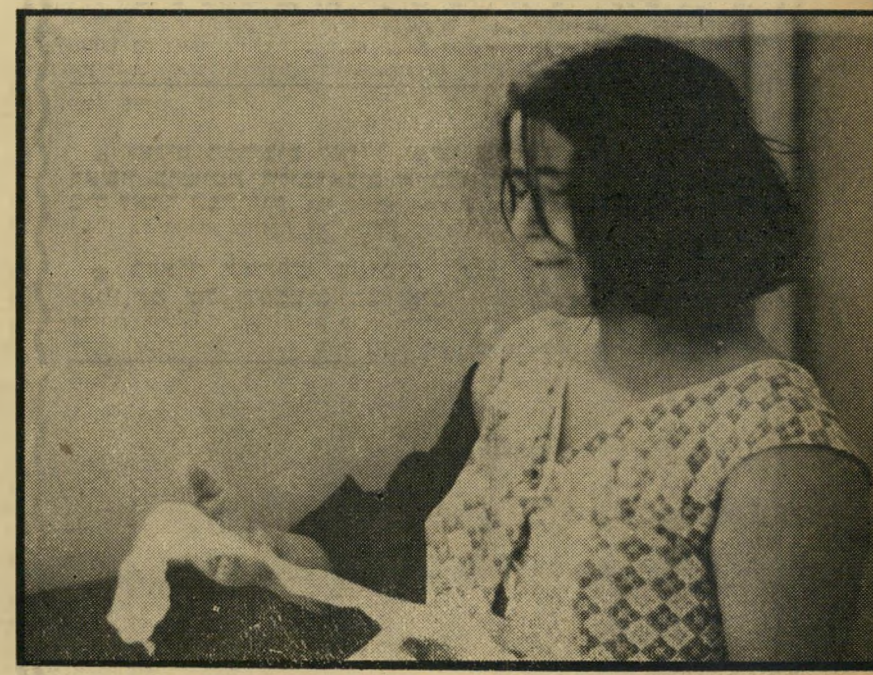
אסתר בן-שיטרי (מצד ימין - מתחת לחץ), בצילומה האחרון, בחגיגה בגן-הילדים בירושלים. ונמסר עלייך יעקוב עויד, כחשוד ברצח הילדה.

הקורבן
הצילום הזה נשמר עלייך יעקוב עויד, כחשוד ברצח הילדה.

הסבא
מרדכי אלימלך היה האחרון שראה את הילדה. הוא היה אחד משלושת הראשונים שראו את גופתה.

פה פתוח. על צווארה יש מטפחת לבנה. היא לבושה בשימלה כחולה עם נקודות לבנות. היא שוכבת עם הראש בכיוון לימ, כולה מכוסה בחול. זה הכל." רק במאמץ עצום הצלחתי לשמור על שלחה חיצונית. הסיפור נראה ברגע הראשון כהודאה בפשע. שאלתי: "מאיך אתה יודע את כל זה? איפה ראית אותה?" ואז סיפר האיש סיפור שדמה לאגדה מזרחית: "יצאתי היום בבוקר כדי לחפש רב אחד בבאר-שבע. סיפרו לי עליו, שהוא מומחה לקריאת-עתידות. אבל כשהגעתי לי שם אמרו לי שהרב הזה מת." "לא ידעתי מה לעשות, ואז מישהו יעץ לי ללכת לערבי אחד, שהוא הרבה יותר טוב מהרב המנוח. הוא לא ידע איך קוראים לערבי והיכן הוא גר, אמר לי רק: לך לשוק, תסתובב שם ותשאל. אתה תמצא אותו. הלכתי, ובאמת מצאתי אותו. הוא צייר לי קחים על הפנים ועל הידיים, ואמר לי להסתכל בכף-היד שלי. הסתכלתי, ואז ראיתי אותה. הערבי אמר לי: תגיד לו מה שאתה רוצה שהוא יעשה, ואני אמרתי לו..." "למי אמרת?" הפסקתי אותו. "היה שם עוד מישהו. מישהו שדומה לשד. אני יודע שאתם לא מאמינים בזה, אבל הוא היה שם. אמרתי לו שהוא יוריד ממנה את החול, והוא הוריד אותו. אז ראיתי אותה כולה כמו שסיפרתי לך קודם. אחרי זה הערבי ציחה עלי שאני ר" לשד הזה, שיכסה אותה חורה. סירבתי ו

האם קוראה ובוכה
רחל בן-שיטרי, אמה של הילדה הנרצחת, רואה את תמונתה בעתון שנפל לידה בתחנת-המשטרה בחזרה. היא באה למשטרה כדי לדרוש את שחרורו של קרוב-משפחתה, יעקוב עויד.